

La caça de la mosca

Milers de caps de bestiar han mort a Líbia per l'acció de la mosca assassina. La lluita biològica, amb mascles estèrils, pot ajudar a eradicar l'insecte.

Els mètodes naturals són els més electius en la lluita contra la mosca assassina.

ARXIU

Des del passat mes de gener, milions de mosques estèrils són llançades en caixes des d'avions que sobrevolen Líbia. L'objectiu és lluitar contra la mosca assassina, que amenaça amb causar greus danys a la ramaderia del nord d'Àfrica i als habitants de la zona. A finals del 1988 es van detectar les primeres víctimes d'aquest insecte, que s'instal·la en les ferides dels animals de sang calenta i provoca infeccions, pèrdua de pes, feblesa i, després d'uns 7 a 12 dies, la mort. En quinze minuts, la femella deposita 400 ous a la ferida i, quan l'animal és mort, l'insecte vola fins a 300 quilòmetres per buscar-ne un altre. Fins a finals del 1990 s'havien registrat 2.932 casos, més els que no estaven controlats. Vuit persones havien estat ateses a l'hospital de Trípoli.

La mosca assassina, la *Cochlyomya hominivorax*, devia aparèixer a Líbia per la importació de ramat americà.

Es de color verd blau i ulls taronja, poc més gran que la mosca comuna. En dotze hores, els ous dipositats per la femella es transformen en larves carnívores que penetren profundament a les ferides. L'olor atrau altres mosques, que ponen més ous. En una setmana, la larva cau al terra, es transforma en crisàl·lide i en sis dies hi apareix una altra mosca assassina adulta. El procés es repeteix cada tres dies. Una mosca adulta pot pondre fins a 4.000 ous en les seves dues setmanes de vida.

Després d'una epidèmia a Texas al 1935, que va causar 230 milions de morts entre el bestiar, els Estats Units i Mèxic iniciaren una recixida campanya contra la mosca. En 1982 l'insecte havia desaparegut d'aquests dos països. Però ara ha aparegut a Líbia des d'on es podria estendre a Tunísia i a Egipte i, fins i tot, a Europa.

La lluita contra la mosca es

realitza amb un procés biològic, sense utilitzar insecticides que, d'altra banda, podrien produir, al cap d'un temps, mosques resistents. Cada mosca femella només és fecundada en una ocasió, per això s'han obtingut mascles estèrils que són escampats des d'avions. Els mascles s'esterilitzen només en un laboratori a Txula Gutiérrez, a Mèxic, amb raigs gamma.

Els tècnics han calculat que calen uns mil mascles estèrils per setmana i per quilòmetre quadrat. Com que la mosca s'ha estès en una àrea d'uns 20.000 quilòmetres quadrats, es necessiten uns vint milions de mascles estèrils per setmana.

La campanya pot costar més de 100 milions de dòlars —més de 100.000 milions de pessetes—. El paguen el FADI —Fons de Nacions Unides per al Desenvolupament Agrícola—, la Banca Africana per al

Desenvolupament. Un problema s'interposava en el programa. Els Estats Units, que no tenen relacions diplomàtiques amb Líbia, no volien transferir la tecnologia per a la realització del pla. Finalment, el passat mes de desembre, els americans desbloquejaren el programa i a més hi contribuïren amb tres milions de dòlars.

La calor afavoreix les mosques assassines. Per això, el programa ha d'haver avançat prou abans que el bon temps es comenci a notar a Líbia. La campanya havia d'haver començat a mitjans de desembre, però el vet dels Estats Units l'ha endarrerida. Ara, s'espera que el sistema mostri la seva efectivitat i es comenci a aplicar a gran escala. De moment, milions de bous i altre bestiar, com també moltes persones —sobretot nens—, continuen amenaçats per l'insecte.

Xavier Duran